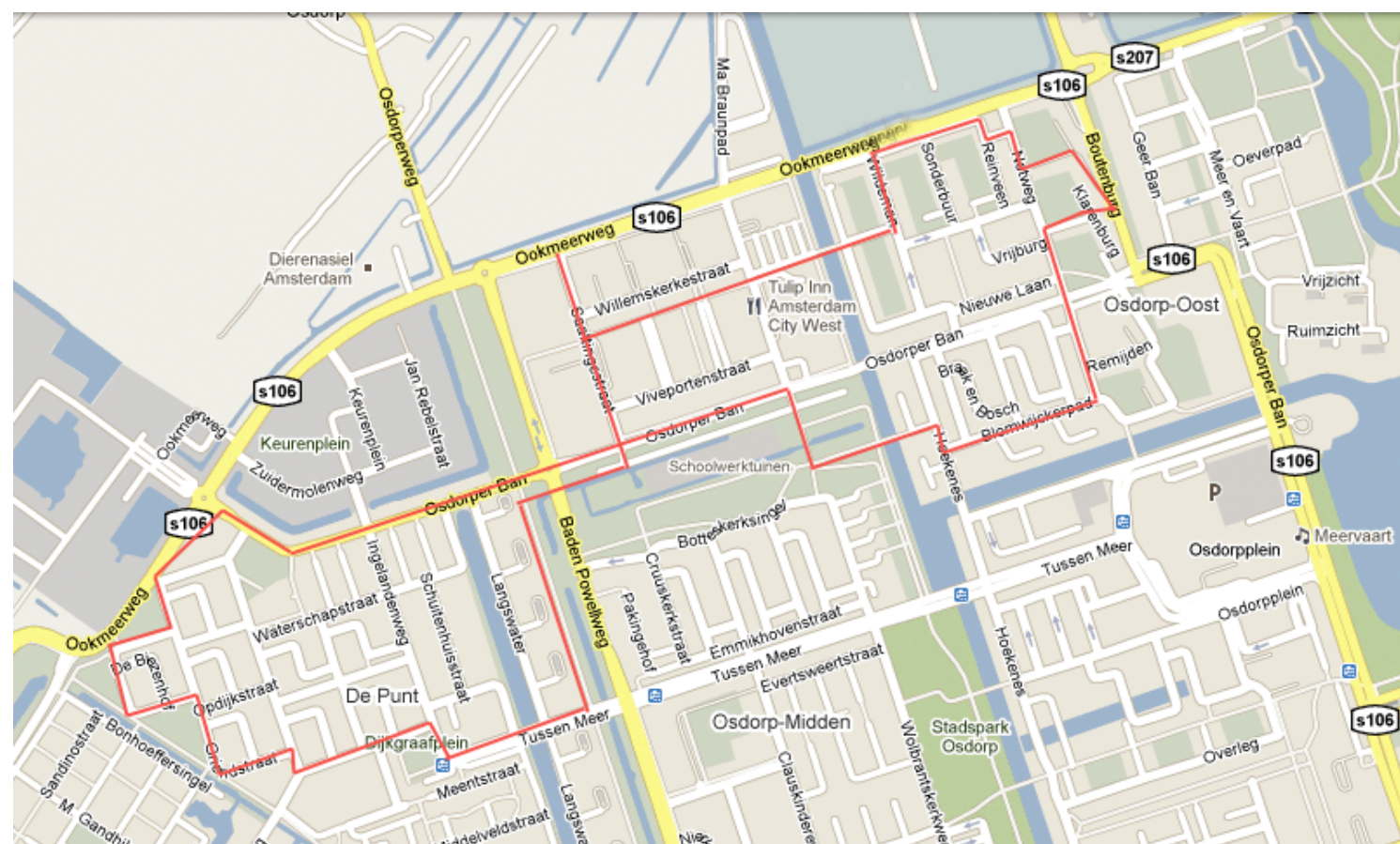

Gebiedswandeling in Osdorp-Midden en De Punt. Start Ookmeerweg, vervolg Saftingestraat, Osdorper Ban, Baden Powellweg, Dijkgraafplein, De Punt, Reimerswaalstraat, Cadiz, Blomwijckerpad, Notweg, Geer Ban, Wildeman.

De zin om ergens te gaan wandelen wordt in de eerste plaats geprikkeld door het weer en dan in de richting gestuurd door de vergaarde kennis over vernieuwingen die plaatsvinden en door nieuwsgierigheid naar wat er van geworden is. Zo heb ik Osdorp en de Westelijke Tuinsteden in de loop van de laatste dertig jaar leren kennen. In 1982 werkte ik bij de Meervaart mee aan een tentoonstelling "van Polder tot Stad" over de naoorlogse ontwikkeling van dit nieuwe stadsgebied rondom de Sloterplas. Sinds ik vanaf 2002 door Nul20 in de gelegenheid wordt gesteld om overal in Amsterdam het veranderende stadslandschap te fotograferen, is Amsterdam Nieuw West een favoriet gebied, zeker vanwege de toegenomen urgentie om de achteruitgang van Osdorp, Slotermeer, Slotervaart, Geuzenveld en Bos&Lommer tegen te gaan.

Deze keer parkeren we tamelijk willekeurig aan de Ookmeerweg ter hoogte van de Saftingestraat. De wandeling die we gaan maken behelst het gebied van Osdorp-Midden en het gebied De Punt, dat in eerste aanleg het uiterste gebied was van Osdorp. Bijgaande kaart laat u zien hoe we gewandeld hebben.

De eerste gevels, die we zien aan de Ookmeerweg maken een nogal trieste indruk, je klikt met de camera en de toon is gezet. Maar om de hoek in de Saftingestraat zien we krachtige nieuwbouw met veel glasevels waarin het Osira woonzorgcentrum Leo Polak is gevestigd.

Even verderop staat op een tamelijk willekeurige plek een vierkanten betonnen pilaar waar het getal 100.000 en het wapen van Amsterdam in gegraveerd staan. Na informatie te hebben ingewonnen bij "het geheugen van West" kwam ik er achter dat mijn vermoeden dat op deze plek de honderduizendste bewoner werd verwelkomd in de Westelijke

Tuinstiteden er nogal naast zat: het was de 100.000ste heipaal dat geslagen werd. Verderop in de Saafingestraat, waar woningen plaats maken voor bedrijven, lopen we langs een Hindoe tempel, die in lelijkheid niet detoneert, maar toch vrolijk stemt zoals de Hindoe betaamt.

Bij het oversteken van het kruispunt met de Osdorperban betreden we een compleet nieuwe woonwijk en krijgen we door het zojuist omgeploegde Botteskerkpark zicht op het nieuwe wijkje Cadiz, dat in 2009 werd opgeleverd. Dan steken we de brede Baden Powellweg over, met de enorme flatgebouwen, gelukkig temidden van grote bomen, die deze zonnige dag extra feestelijk maken. In dit overgangsgebied naar De Punt valt ons oog op een gebouw dat nu een Trukse moskee is, maar dat een van de weinige vooroorlogse panden moet zijn, die overeind zijn gebleven na de verstedelijking van Osdorp.

Dan komen we bij het Dijkgraafplein, eindpunt lijn 17. Nu moeten we hier eindelijk maar eens gaan lopen, wat voorheen nooit lukte omdat de huizenbouw te saai en daardoor afstotend was.

Ik realiseer me bij dit soort wandelingen heel goed hoe subjectief mijn oordeel is, en wil dat ook niet onder stoelen of banken steken. Ik zou persoonlijk niet gauw in een naorlogs stadsgebied of woning in Amsterdam willen wonen. Maar dat zegt allemaal niks. Waar men woont daar hecht men zich, dan is mooi of lelijk niet bepalend. De onthechte wandelaar met camera in aanslag laat zich leiden door de lichtval, en wat dat doet met de omgeving en de mensen, zonder dat het perse mooie plaatjes op moet leveren.

In het gebied De Punt gaat de verkoop ondanks de crisis gestaag door. "Daar bouwen we in kleine aantallen goedkope eengezinswoningen voor starters. Blokjes van twee keer zeven woningen; simpele rijtjes met twee etages en een puntje. Blijkbaar is er een markt voor dergelijke eenvoudige 'Bouwfonds-rijtjes'. Bovendien valt de buurt in de smaak. Groen. Ontspannen. Voormalige sociale huurwoningen verkopen daar eveneens goed." Aldus Gerard Anderiesen, directeur van Stadgenoot, in een interview met Bert Pots in Nul20 over de stagnerende verkoop van nieuwbouwwoningen. De nieuwe woningen schitteren in het zonlicht dank zij de geglazuurde steen die is gebruikt. Hier en daar een stukje braak terrein waar de hekken zijn geplaatst voor nieuw te bouwen woningen. De woningcorporaties laten nadrukkelijk van zich weten dat ook verbetering van bestaande woningen de volle aandacht krijgt.

Terug naar Osdorp midden, met de Osdorperban als centrale as, Hoekenes daar dwars op, en de Reimerswaalstraat als centraal punt rondom een gebied waar zichtbaar veel wordt geïnvesteerd in nieuwbouwwoningen, scholen, buurtvoorzieningen. Heel charmant vonden we de gemeenschappelijke tuin waarin Moestuingroep Reimerswaal is gevestigd met daarop een blokhut die werkelijk veel gezelligheid en gezinszin uitstraalt.

Hoe vaker ik in Nieuw West kom, hoe meer ik gecharmeerd raak van het vele groen, de paadjes, en de combinatie van massaliteit (de enorme woontorens) en kleinschaligheid. Zo gingen we bij Hoekenes het Blomwijckerpad op, dat voert langs hoogbouw afgewisseld met rijtjes eenverdiepingwoningen. De torenflats staan er onaantastbaar bij. De wenteltrappen aan de zijkant zijn bijzonder gracieus. Het geheel maakt de indruk dat de tand des tijds geen vat krijgt op deze enorme gebouwen, of het kan ook zijn, dat groot onderhoud zojuist heeft plaatsgevonden.

De wandeling leidt vervolgens via de Notweg naar Geer Ban, waar volledige nieuwbouw zojuist is opgeleverd met veel groen en een prachtige doorkijk naar de ronde Schutterstoren, die twee jaar geleden werd opgeleverd aan het Oeverpad in de buurt de Sloterplas.

Aan het slot van onze wandeling komen we bij de Wildeman, typisch een straat die toe is aan vernieuwing, waarvan je afvraagt of daar nog wel geld voor is. In deze buurt lopen we op tegen een schaatsbaantje, dat door Ymere is neergelegd op een braak terrein, voor de kinderen een wel zeer bijzondere kennismaking met de Hollandse ijspret, toen we ontdekten dat het ijs bestaat uit platen keihard plastic.

Kijkt u mee door de diaserie aan te klikken waarin deze wandeling wordt weergegeven. Aan het einde van de serie tracteer ik u op de oogst van de middag, die een plek krijgt in een van mijn favoriete foto onderwerpen: de schaduw van de bomen op de zijgevels van huizen en flatgebouwen.

Amsterdam, 17 januari 2011